

ΕΤΟΣ 62ον

28 Δεκεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3213)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΗΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Στή σημερινή –τελευταία στή σειρά– ευαγγελική περικοπή τοῦ ἔτους, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μετέορτα τῶν Χριστουγέννων, βλέπουμε τόν μνήστορα Ἰωσήφ νά ἔρχεται στό προσκηνίο ὡς ὑπόδειγμα ἀγόγγυστης, κυρίως ὁμως ἀμετεώριστης ὑπακοῆς στό θεῖο θέλημα. Τρεῖς φορές ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐμφανίζεται στόν ἴδιο καί τοῦ ῥέει νά προχωρήσει σέ συγκεκριμένες ἐνέργειες. Καί τίς τρεῖς φορές ὑπακούει ἀδιαμαρτύρητα, βέβαιος πλέον ὅτι παίρνει μέρος κι αὐτός στό σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας πού ξετυλίγεται μπροστά του.

Ἀναφέρονται ἐπίσης στό κείμενο προφητεῖες τοῦ Ὠσηέ καί τοῦ Ἱερεμῖα γιά τή φυγή στήν Αἴγυπτο καί γιά τή σφαγή τῶν νηπίων ἀντίστοιχα.

Ἡ περικοπή καταλήγει στήν ἐπιστροφή τοῦ Ἰωσήφ μέ τή Θεοτόκο καί τόν Χριστό, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ διαβεβαιώθηκε ἄνωθεν ὅτι ἔχουν πλέον πεθάνει αὐτοί πού ἤθελαν νά δολοφονήσουν τό θεῖο Βρέφος. Τελικά, ἐπιλέγεται ὡς τόπος διαμονῆς ἡ Ναζαρέτ καί ὄχι ἡ Ἰουδαία, διότι ὁ Ἡρώδης Ἀντύπας, πού ἦταν ἡγεμόνας ἐκεῖ, ἦταν λιγότερο σκληρός ἀπό τόν Ἀρχέλαο τῆς Ἰουδαίας. Ὡς ἐπί ἐκπληρώνονται καί οἱ προφητεῖες ὅτι ὁ Χριστός θά ἐπονομασθεῖ Ναζωραῖος.

Οἱ φαινομενικές ἥττες

Φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι ὁ Χριστός διώκεται, ἡττᾶται. Γνωρίζει τήν προσφυγιά. Ἀπομακρύνεται ἀπό τήν πατρίδα του. Ὡς καί ὁ χριστιανός στή ζωή του, φαίνεται νά ὑφίσταται ἐξοντωτικούς πειρασμούς καί σφοδρές ἥττες, πράγμα πού δέν παραλείπει νά ἀναφέρει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία μας στήν πορεία τῆς γνώρισε φοβερούς διωγμούς ἀπό αἰμοσταγεῖς αὐτοκράτορες, ἀλλήλα καί ἀπό ἀμετανόητους αἰρετικούς.

Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Χριστός ἄφησε τήν τελευταία του πνοή πάνω στόν Σταυρό, γνωρίζοντας κατά τήν ἀνθρωπότητά του τήν τέλεια ἀδυναμία καί ἐξουθένωση, κατέβηκε στόν τάφο σάν κοινός θνητός, ἔτσι καί τό σῶμα του, πού εἶναι

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός τοῦ Ἰησοῦ

Ἐναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Τερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ἡ Ἐκκλησία, φαίνεται νὰ κλυδωνίζεται –καὶ ὄντως– ἀπὸ τίς δοκιμασίες, ὅμως στό τέλος νικά γιατί ἔχει θεμελιωθεῖ πάνω στό αἷμα τῶν ἀπειράριθμων μαρτύρων της, οἱ ὁποῖοι ἄλλο δέν κάνουν ἀπό τό νά συνεχίζουν τή ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Στό τέλος ὅμως, ὅπως ἴσχει τό σημερινό Εὐαγγέλιο, «τεθνήκασιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου», καὶ τό παιδίον πορεύεται ἀνεμπόδιστα καί νικητήρια στό ἔργο του. Στό τέλος ὁ Χριστός ἀνασταίνεται καί διαλύει τό σκότος καί τόν φόβο τοῦ θανάτου γιά πάντα.

Ἡ χρησιμότητα τῆς ἥττας στόν χριστιανό

Πολλές φορές στή ζωή τοῦ χριστιανοῦ, ἔρχονται στιγμές πού φαίνεται νά τὸν ἔχει ἐγκαταλείψει ὁ Θεός. Στιγμές, ὅπου κάποιος νιώθει στή ζωή του τὴ θανάσιμη παρουσία τοῦ πονηροῦ. Τότε ἀκριβῶς ἔχει ἔρθει ἡ ὥρα πού ὁ χριστιανὸς ὀφείλει μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων νά ἀπευθυνθεῖ στόν μόνο δυνάμενο νά σώσει καί ἂν ἐπιμείνει στή σωτήρια αὐτῆ κραυγῆ, ἡ νίκη εἶναι βέβαιη.

Συμβαίνει πολλές φορές στή διάρκεια τῆς πνευματικῆς ζωῆς ὁ πιστὸς μὲ τὴ βοήθεια τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῆς προσευκῆς, ἀλλιά καὶ τοῦ προσεκτικοῦ βίου, νά λαμβάνει στεφάνια πνευματικά. Ὅμως ὁ Πανάγαθος Θεὸς τοῦ ἀποκρύπτει ἐπιμελῶς τίς νίκες, οἱ ὁποῖες εἶναι ὄντως πολλῆς, καὶ ἐπιμελῶς –ἐπί-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἀνεχώρησαν οἱ Μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ μείνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδί διὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ». Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολὺ καὶ ἔστειλε καὶ ἐσκοτώσε ὅλα τὰ παιδιά εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρά της ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, σύμφωνα πρὸς τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπὸ τοὺς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διὰ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, Φωνὴ ἀκούσθηκε εἰς τὴν Ραμὰ, θρῆνος, κλάμα καὶ μέγας ὀδυρμός. Ἦτο ἡ Ραχὴλ πού ἔκλαιε τὰ παιδιά της καὶ δέν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δέν υπάρχουν πλέον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου, ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ πῆγαινε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτὸς δὲ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπειδὴ ὁμως ἄκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατέρα του Ἡρώδου, ἐφοβήθηκε νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἔφυγε εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς προφῆτας, ὅτι δηλαδὴ θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σος— τοῦ φέρνει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τίς ἥττες πού ἔχει ὑποστῆί γιὰ νὰ μὴν ὑπεραίρεται. Ἔτσι ἀποδεικνύεται πολὺ χρήσιμη ἡ παιδεία αὐτῆ τοῦ Κυρίου στὸν ἄνθρωπο, ὥστε ταπεινὸς καὶ ἀσφαλὴς νὰ διαπηθεῖ ἀκινδύνως τὸ πέλαγος τοῦ παρόντος βίου πρὸς τὴν ἄνω Ἰερουσαλήμ.

Μόνον πού χρειάζεται πολλὴ ὑπομονὴ καὶ μιὰ εὐλογημένη ἐπιμονὴ μικροῦ παιδιοῦ, ἃς μᾶς ἐπιτραπεῖ, νὰ στέκει κανεὶς προσηλωμένος ἀμετεώριστα στὸ θεῖο θέλημα, ὅπως καὶ ὁ σήμερα σχολιαζόμενος στὸ εὐαγγελικὸ κείμενο μνήστωρ Ἰωσήφ.

Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι τὰ ἀληθινὰ Χριστούγεννα

Ὁ Ἱερέας μέσα στῆ θεία Λειτουργία, μέ τρόπο πνευματικὸ καὶ σέ χρόνο λειτουργικὸ καὶ τόπο νοητό, ζεῖ ὡς πνευματικὴ ἀλλαγὴς ἡλικίας ὅλη τῆ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὅντως μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἱερά Πρόθεση βιώνει τῆ Γέννηση, ἴδῃ τὰ ἀντίστοιχα λόγια καὶ βρίσκεται πρὸ τοῦ Σπηλαιοῦ. Σπαργανώνει τὸν Χριστὸ μέ τὰ πολύτιμα καλύμματα καὶ τὸν ἀέρα, ἔχοντας μνημονεύσει ἑκατοντάδες, ἴσως

28 Δεκεμβρίου 2014: ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ
«Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυίδ τοῦ προφητάνακτος καί Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου».
Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302).
Ἦχος: δ´ – Ἐωθινόν: Ζ´ – Ἀπόστολος: Γαλ. α´ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. β´ 13-23.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἰανουαρίου 2015, πρὸ τῶν Φώτων.
Ἀπόστολος: Β´ Τιμ. δ´ 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μρ. α´ 1-8.

καί χιλιάδες ὀνομάτων ζώντων καί κεκοιμημένων, αἰσθανόμενος πατέρας τους, ὄλων ὅσοι ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καί θά ὑπάρχουν μέχρι τοῦ ἡ Ἀγάπης «κλήσει» τοὺς αἰῶνες, ὡς Κύριος προϋπάρχων, ἐρχόμενος, ἐλήθων καί μέλλων ἐρχεσθαι. Συνοδοιοπóρος του καθίσταται καί ὁ Ἱερέας σέ αὐτή τήν πορεία. Καί γίνεται σύλληψη ξένη μέσα στήν καρδιά τοῦ Ἱερέα. Αἰσθάνεται ἡ δόξα τοῦ Φωτός νά ἐρχεται ἀπό τό μέλλον, ἀπό τά ἔσχατα: ζεῖ τά ἔσχατα. Ἀδιαφορεῖ πλήρως γιά ὅλες τίς ἰδιωτικές ἐσατολογίες πού τώρα τελευταῖα ταλαιπωροῦν καί βασανίζουν τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Συμβαίνει αὐτό διότι μιά ἰδιωτική ἐσατολογία προέρχεται ἀπό μιά ἰδιωτική θεολογία, συχνά μέ τρομοκρατικό χαρακτήρα, ξένη πρὸς τό ἐκκλησιαστικό γεγονός πού μᾶς καθιστά πρόσωπα σχετιζόμενα μεταξύ μας «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ» καί ὄχι νευρόσπαστα ἄτομα πού γυρνοῦν μόνο γύρω ἀπό τόν ἑαυτό τους χορεύοντας τόν χορό τοῦ θανάτου ἤδη ἀπό τά ἐδῶ.

Εἶθε «ὁ γεννηθεὶς ἐν σπηλαίῳ καί ἀνακλιθεὶς ἐν φάτνῃ» Κύριος, μέ τίς πρεσβείες τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ νά μᾶς χαρίσει ἀκλήνη καί ἀσινή πίστη, ὥστε ἤδη ἀπό τά τώρα καί ἀπό ἐδῶ νά ζήσουμε στήν καρδιά μας τά ἀληθινὰ Χριστοῦγεννα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

Ἡ Ἀποστολική Διακονία εὐχεται σέ ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τοῦ φυλλαδίου **ΦΩΝΗ ✠ ΚΥΡΙΟΥ** καλό καί ἅγιο Δωδεκαήμερο καί εὐλογημένο παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τό νέο ἔτος 2015.

Προμηθευτεῖτε τά Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους 2015
τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
